

Шельвах

Федькович Осип-Юрій Адальбертович

Ой та нікому так, нікому,
Та як жовняру молодому
у кабатинці, у ремінню
Ходити шельвах по камінню,
Ой та по зимнім, зимнесенькім
У кабатиню тонесенькім.
Ой ходить шельвах по морозі,
А камінь тріснув на підлозі;
Ой камінь тріснув, жовняр свиснув,
До себе ціпко гвер притиснув,
Та й білі руки ломле, гріє,
Що аж му серце в грудях мліє...
Ой серце моє крем'яноє,
Чому не тріснеш й ти надвоє?
Укрився місяць зороньками,
Заплакав жовняр сльозоньками;
Заплакав жовняр сині очі,
А під ногами сніг скрегоче.
А жовняр ноги підймає,
До місяченька промовляє:
«Ти, місяченьку, перекрою,
Не дай ти, боже, долю мою!»

Постійна адреса: http://ukrlit.org/fedkovych_osyp_yurii_adalbertovych/shelvakh